

Ústavní soud

Joštova 625/8
660 83 Brno

Sp. zn.: *(nepředchází)*

Stěžovatel: **Tomáš Pecina**
Slezská 56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Účastník: **Městský soud v Praze**
Spálená 6/2
112 16 Praha 2

Vedlejší účastnice: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**
Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2

Ústavní stížnost

**proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2011,
č. j. 30 Co 372/2011-91,**
podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona
č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

1. Pravomocným rozsudkem ze dne 22. 11. 2011, č. j. 30 Co 372/2011-91 (dále jen **„napadený rozsudek“**), potvrdil Městský soud v Praze jako soud odvolací rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. 3. 2011, č. j. 12 C 143/2010-63, jímž byla zamítnuta žaloba, kterou se stěžovatel po vedlejší účastnici domáhal náhrady za průtahy v soudním řízení ve výši 50 000 Kč s příslušenstvím, když soudy obou stupňů dospěly k závěru, že v daném případě postačí konstatování porušení práva.

2. Napadeným rozsudkem tak bylo zasaženo do základního práva stěžovatele na náhradu újmy způsobené nesprávným úředním postupem ve smyslu ustanovení čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen **„Listina“**). Stěžovateli proto za situace, kdy nemá k dispozici žádný další právní prostředek, jímž by mohl proti napadenému rozsudku brojit, nezbyvá než obrátit se na Ústavní soud touto ústavní stížností.

Důkaz: rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2011, č. j. 30 Co 372/2011-91 – v příloze

II.

3. Obecné soudy shodně dospěly k závěru, že na místě je toliko konstatování porušení práva, neboť délka řízení čtyři roky a dva měsíce nepředstavuje **„výrazné vybočení“** a doba řízení **„v daném případě nemohla nikterak negativně zasáhnout psychickou sféru žalobce“**.

4. Taková konstatace je však krajně nepřiléhavá, jestliže vezmeme v úvahu, že v řízení šlo o žalobu na ochranu osobnosti, tedy návrh, jehož včasné projednání je podmínkou účinnosti přiznané satisfakce ve formě, v níž byla požadována, tzn. veřejné omluvy, a je otázkou, jak dlouho by muselo tříinstanční občanskoprávní řízení trvat, aby dle mínění obecných soudů stěžovatelovu psychickou sféru negativně zasáhnout mohlo.

5. Aniž by stěžovatel považoval za potřebné svou argumentaci ohledně toho, proč rozhodnutí obecných soudů odepřít mu náhradu v penězích nemůže obstát jako ústavně konformní, dále rozvíjet, spokojí se s odkazem na náleží Ústavního soudu ze dne 5. 10. 2011, sp. zn. I. ÚS 1531/11¹, v němž tento soud uvedl (§ 22): **„Ministerstvo spravedlnosti, resp. jeho odbor odškodňování, tak i přes opakovaná upozornění ze strany Ústavního soudu (viz usnesení sp. zn. I. ÚS 1938/11 ze dne 26. 7. 2011, náleží sp. zn. I. ÚS 192/11 ze dne 28. 3. 2011) evidentně i nadále neguje účel institutu náhrady škody způsobené státem.“**

6. Identická ignorance účelu náhrady je patrná i v napadeném rozsudku, v němž bylo stěžovateli odepřeno jeho právo zakotvené v čl. 36 odst. 3 Listiny s odůvodněním, které dává vzpomenout na rozhodovací praxi českých soudů z doby předtím, než se do otázky odškodňování průtahů vložil Evropský soud pro lidská práva a bezprecedentní serií rozsudků v neprospěch České republiky přinutil zdejší úřady tuto předchozí praxi přehodnotit.

7. Stěžovatel uzavírá, že více než čtyřleté řízení o žalobě na ochranu osobnosti nelze reparovat ilusorní satisfakcí formou **„konstatování porušení práva“**, nýbrž je na místě přiznat mu přiměřenou náhradu v penězích. Proto stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud napadený rozsudek jako nesouladný s povinností státu poskytnout stěžovateli náhradu zakotvenou v čl. 36 odst. 3 Listiny zrušil.

1 na <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=1-1531-11>

III.

8. Napadený rozsudek byl zmocněnci stěžovatele doručen dne 19. 12. 2011, tato ústavní stížnost je proto podávána ve lhůtě 60 dnů ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

9. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

nález:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2011, č. j. 30 Co 372/2011-91, bylo porušeno základní právo stěžovatele na náhradu újmy způsobené nesprávným úředním postupem zakotvené v čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

2. Tento rozsudek se proto ruší.

V Praze dne 19. prosince 2011

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. plná moc

2. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2011, č. j. 30 Co 372/2011-91